

La Duna no vol compartir

La Duna ha trobat una pruna. Les prunes són tendres i gustoses, i li agraden molt. Està molt contenta, pensa portar-la a casa. En menjarà una mica ara, i en guardarà un bon tros al rebost. Quan s'acosta l'hivern es fa difícil trobar fruites al bosc i cal omplir el rebost.

Mentre arrossega la pruna per portar-la cap al cau, troba l'esquirol Pol atrafegat. Recull pinyons i els posa dins d'un cistell, ell també es prepara per l'hivern.

—Mira Pol, mira què he trobat!. Mira quina pruna més gran!

—Caram, Duna, quina pruna, quina sort que has tingut. Que me'n donaries una queixalada?

—No puc, Pol, és el meu tresor!

Un tros més enllà hi ha l'escarabat Bernat. Ha quedat pots enlaire mentre preparava sopa de bolets, i ara no es pot girar. Quan per fi ho aconsegueix i veu la pruna de la Duna, li diu tot content:

—Caram, Duna, quina pruna més bona! Que en puc rosegat un trosset?

—No, no pots Bernat, és el meu tresor!

La Duna marxa sense mirar enrere. La pruna és el seu tresor i no té pensat compartir-la amb ningú.

Abans d'entrar a casa troba la marieta Mariona sota d'una flor, prepara melmelada de gerds i està molt atrafegada.

—Hola Duna, on vas tan carregada? Quina pruna més grossa que portes? Que la puc tastar?

—No, no pots Mariona, és el meu tresor!

Compartir
La Duna no vol
compartir

Sense pensar-s'ho dues vegades la Duna entra dins de casa. Porta la pruna ben agafada, no fos cas que li caigués i se li fes malbé. S'asseu, se la mira i se la remira, i en mossega un trosset. És dolça i sucosa, i quin bon gust que té! Mentrestant, a fora, l'esquirol, l'escarabat i la marieta no es poden creure el que ha passat. La Duna no els n'ha donat ni una sola queixalada. Tots pensen que ha estat molt egoista, i que això no es fa. Com que ells també tenen gana, decideixen berenar. L'esquirol porta els pinyons; l'escarabat, la sopa de bolets, i la marieta, la melmelada de gerds. Fan gresca i sembla que s'ho estan passant molt bé. La Duna s'ho escolta des de dins de casa. Ella també té un bon berenar, una pruna grossa i gustosa. Però està avorrida i sola. A fora, passada una estona la festa s'anima. Ara han arribat el grill, el mussol i el talp. Tots porten coses per berenar i per compartir. Tots canten i ballen. La Duna sent la gresca, i cada vegada té més ganes de sortir i afegir-se a la festa. Però, què farà amb la pruna que no ha volgut compartir? Ara li fa vergonya el que ha fet amb els seus amics. S'adona que el seu tresor sense companyia no és un tresor. La seva preciosa pruna ha deixat de tenir bon gust. Sense pensar-s'ho dues vegades, agafa la pruna i surt del cau. —Amics, puc venir amb vosaltres? —És clar que sí, Duna, tenim berenar per tothom! —responen els animalons. Junts assaboreixen els pinyons, la melmelada... i la pruna de la Duna. «Ara sí que té bon gust», pensa la Duna. Té gust de companyia i d'amistat. Compartir el seu tresor ha estat la millor decisió. Després de la festa, tots els animalons tornen cap a casa. La Duna també ho fa. De la seva preciosa pruna només n'ha quedat el pinyol, però se sent més feliç que mai. Ha estat una festa molt divertida. Un cop dins del llit, i amb el cap al coixí, torna a sentir una oloreta que li agrada. És olor d'encens! Avui la Duna ha après que un tresor es fa més gros quan el pots compartir!

Judit Esquís

Macedònia d'estació

Compartir

La Duna

no vol compartir

PROPOSTA DIDÀCTICA

- Presentem dins d'un cistell les diferents fruites de temporada.
 - Quan haguem pelat les fruites, amb l'ajuda de la mestra, demanarem als infants que les tallin a trossets amb els ganivets de fusta.
 - Tot seguit cada nen/a enfilirà les fruites a la broqueta.
 - Fem un berenar tots junts compartint les fruites del cistell.
- Mmmmm! Que bo!
- Acabem l'activitat cantant la cançó: «Fruites i verdures de tots colors».

(<https://www.youtube.com/watch?v=494tD2i8MVg>)

Material: Tres fruites de temporada, broquetes de fusta, ganivets de fusta per tallar, cistell.